

نجوای دل

www.ketab.ir

محمد گلی ایوری

www.ketab.ir

سرشناسه	: گلی ایوری، محمد، ۱۳۴۶-
عنوان و نام پدیدآور	: نجوای دل / نویسنده محمد گلی ایوری.
مشخصات نشر	: مشهد: انتشارات مرندید، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ۱۳۰ ص.: ۵/۳۱×۱۳/۵ س.م.
شابک	: 978-600-106-785-3
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: شعر فارسی -- قرن ۱۴ Persian poetry -- 20th century
رده بندی کنگره	: ۸۲۵۹۹ PIR
رده بندی دیویی	: ۸۹۱ / ۶۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۶۸۸۸۰۹
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فیبا

نجوای دل

نویسنده: محمد گلی ایوری

صفحه‌آرا: سیده طیبہ حسینی

چاپ: دقت / نوبت چاپ: اول ۱۴۰۱

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۳-۷۸۵-۱۰۶-۶۰۰-۹۷۸

دفتر نشر: مشهد - خیابان آبکوه ۷ - دانشسرای ۸ - شماره ۹۰

تلفن: ۰۵۱-۳۷۲۷۴۷۶۵ | دورنگار: ۰۵۱-۳۷۲۵۱۳۰۲

تمام حقوق چاپ و نشر این اثر طبق قرار داد محفوظ است و هرگونه چاپ و تکثیر از مجریات این کتاب بدون اجازه کتبی ممنوع است.

متخلفان به موجب قانون حمایت از حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان تحت پیگرد قانونی قرار میگیرند.

قیمت: ۴۵,۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

۱۱	سر آغاز.....
۱۳	تویی.....
۱۴	الهی.....
۱۶	نجوای دل.....
۱۷	جرم کلامی.....
۱۹	نازنین.....
۲۰	خورشید پنهان.....
۲۱	انتظار.....
۲۳	خوشا روزی.....
۲۴	ایوان.....
۲۵	بهار.....
۲۷	نبات.....
۲۹	یار.....
۳۱	شریک در نماز.....
۳۳	راه مقبول.....
۳۵	دشت و دمن.....
۳۷	سفر کویر.....

ازدم صبح ازل..... ۳۹

برگ عیش..... ۴۱

بنالم..... ۴۲

توشه..... ۴۳

برده آخر..... ۴۴

نحوه عیادت..... ۴۵

قرص قمر..... ۴۶

مفلس..... ۴۷

حال خوب..... ۴۹

جوانی..... ۵۱

حبیب..... ۵۲

حسین (ع)..... ۵۴

اربعین..... ۵۶

درد دل..... ۵۷

سوز عطش..... ۵۸

ماندگار..... ۵۹

مرثیه بابا..... ۶۰

لبیک ایزد..... ۶۲

مدح پدر..... ۶۳

قدر پدر..... ۶۴

ردا..... ۶۶

گوهر ناب..... ۶۷

شکوه پدر..... ۶۹

۷۰	چهلَم
۷۱	ای کاش ای کاش
۷۳	ملاقات روز حشر
۷۵	مجلس عیش
۷۶	اینجا کسی مجنون نیست
۷۸	سحر
۷۹	همچو طفلان
۸۱	شأن کفیل
۸۲	در ادب
۸۴	خوب و بد
۸۵	نوروز
۸۷	نماز
۸۹	کوه کمر گنج
۹۱	فردوس برین
۹۳	ایور ناب
۹۵	زمستان قدیم
۹۶	چله بدر
۹۸	انبان وهمیان
۱۰۱	دوستی
۱۰۳	نجوا
۱۰۵	چوپان و میت
۱۰۷	صداقت چوپان
۱۰۸	شکر خدا در همه حال

پیشگفتار

به نام آمر و ناظر و ناهی

به نام قاسم و ناظم و کافی

لطف خدا شامل حال و قرنطینه ناشی از بحران کرونا مزید بر احوال شد، تا خلوتی و سنجشی بر خویش حاصل آید و همچنین فراق جانسوز ناشی از عروج ناگهانی پدر زحمتکشم، سبب تصمیم به چاپ گردید و امیدوارم انشا... جریان و عاقبت خوبی داشته باشد.

متأسفانه در حال حاضر در جوامع بشری، لقمه حلال چندان مورد توجه نیست، صداقت هم بسیار کم‌رنگ و نخ نما شده و تبعیض و ریا رواج یافته است. در حالی که بسیار مهم بوده و مهم هم هست، چه بسا کسانی که از این موضوع رنج می‌برند و به سختی در پی رزق پاک، مباح و حلال هستند. حتی آنقدر دقیق که در تصور نمی‌گنجد و سیخ خلال دندان را از مال غیر بدون اجازه استفاده نمی‌کنند و یا کشاورزی، علف را از دهان خر خود بیرون می‌کشند که مبادا حرام وارد مالش شود!!

حال مقایسه بفرمایید آن لقمه را با خیلی از لقمه‌های موجود. مثلاً لقمه‌ای که در جامعه برای کنار زدن رقیب و یا سود بیشتر، از نفوذ و اطلاعات شخصی و اداری استفاده شود. یا از سندسازی و... حاصل گردد!

آدمی چقدر بازبان خویش باعث آزار دیگران می‌شود، و این آزارهای کلامی معمولاً می‌ماند و تسویه نمی‌شود و در حقیقت نیش زبان، تهمت و غیبت و... جرم کلامی می‌باشند که خیلی راحت ما انسان‌ها دانسته یا ندانسته مرتکب شده و بدون جبران

تاوان، و ا می گذاریم. یا چقدر افرادی بوده‌اند که با هزینه و یاری مردم به مقام و نوایی رسیده و سپس عازم دیگر دیار شده‌اند؟

حال تصور بفرمایید که اگر افراد جامعه یکایک در لقمه خویش دقیق باشند و صداقت هم داشته باشند، زندگی در آن جامعه چقدر باصفا و لذت‌بخش خواهد بود و انسان هم از مردن واهمه‌ای ندارد، چون مرگ یک تغییر حالت و سکوی پرتاب است به سوی حضرت دوست و این سکوی پرتاب را با اندیشه، تعقل و تفکر، خودمان باید بسازیم و این مهم فقط با خلوص و نزدیک شدن به پروردگار امکان‌پذیر بوده و آن نیز به لقمه وابسته است و باید به این حقیقت پی ببریم که به زودی زود خداوند ما را فرا می‌خواند و هر لحظه ممکن است آهنگ رفتن به صدا در آید.

خوب است گاهی با خود و خدای خود خلوت کنیم و دل را تهی از غیر او کنیم تا شاید بر دل قدم بگذارد و مرکز فروایی او بشود که اگر چنین شود دیگر هیچ مقام و ثروتی در دل محبوب نخواهد بود. و گاهی لازم است انسان حتی برای یک بار هم که شده وصیت‌نامه خود را تنظیم کند چون وقتی به انتهای آن می‌رسی و می‌خواهی آن را به عنوان یک سند امضاء کنی می‌فهمی که تنها کسی که از این سند و امضاء بهره مادی نمی‌برد خودت هستی و همین درک بسیار مفید و ارزشمند است.

همچنین حکایاتی که بیان شده است، معمولاً در مسیرهای کوه‌پیمایی، برخی از دوستان تعریف کرده‌اند که با اسم و یا بدون اسم بصورت شعر بیان شده است. لازم به ذکر است که در بیان اشعار، هیچ فرد خاصی مدنظر نبوده و نیست. در پایان از همه سپاسگزارم.